

AZALEA PONTICA EN RHODODENDRON PONTICUM.

Beide in onze tuinen zoo fraaije als bekende heesters groeijen in Armenie aan den noordelijken rand van het gebergte tusschen Trapezunt (Trebizonde) en Baiburt in menigte in het wild. Zij zijn daar de alleralgemeenste en meest in het oog vallende gewassen, en hunne talrijke en prachtige bloemen maken het voornaamste sieraad van het voorjaar aldaar uit. Men ziet beide planten soms reeds aan het zeestrand, maar meer algemeen op eene hoogte van 400 tot 500 voeten, van waar zij tot 4000 voeten in weligen overvloed wassen. Nog hooger staan zij meer enkeld en minder fraai van stam en verdwijnen ongeveer op 5000 voeten hoogte, nog onder de eigenlijke alpenstreek; want daar, waar de eigenlijke alpenplanten gevonden worden, worden zij niet meer aangetroffen. Zij tieren welig in de schaduw der beuken, doch worden zelden gevonden, waar sparren de overhand hebben. Beide heesters komen beter op de steile hellingen, dan op de meer vlakke en vochtige terrassen van het gebergte voort. Tot op eene hoogte van 3000 voeten, is de *Azalea* algemeener dan de *Rhododendron*; in den gelen bloemengrond der *Azalea*'s, staan de *Rhododendron*'s als lilakleurige kransen heerlijk ingeweven. Tusschen 3000 en 4000 voeten is de verhouding dezer beide, *steeds bij elkander groeiende* heesters, bijna geheel omgekeerd. De *Rhododendron* vormt daar in de schaduw van het woud nog struiken van 8 voeten hoog. Doch veel verder naar den top dier Alpen, en meer dan 1500 voeten hooger verheft zich *Rhododendron caucasicum*, die echter in onze tuinen bijna niet bekend is. (Verg. WAGNER, *Reise nach dem Ararat und dem Hochlande Armeniens*. Stuttgart und Tubingen, 1848.)

v. H.
